

Dato	Blevkode	Kjønn:	Det første språket du lærte:
27.01. 2014	C317	jente ☒ gutt ☐	norsk ☐ annet ☐

Fluktens fra Egypt

Jeg våknet på bakken jeg hadde ikke en seng. Så husket jeg det, jeg er slave i Egypt. Mamma og pappa hadde allerede våknet min lillebror og lille søsteren min Marie og jeg hadde ennå ikke våknet. Mamma og pappa måtte allerede ut og jobbe for Egypterne. Barna fikk lov til å bli litt lengre hjemme. Jeg skjulte meg i hant frans tøst bånd og litt vann og ga det til søsteren og broren min. Selv tok jeg bare en skive så vi hadde nok til i morgen. Så måtte vi også ut og slavearbeide for Egypterne. Det var tungt og slitsernt og det gjorde vondt når picken trapp oss. Voksene ble drevet hardere og hardere. Jeg så hvordan Pappa og Mamma lider. De får store ekkle sår på kroppen.

Hver kveld når Mamma og Pappa
barn hjem var vi allerede hjemme.
Barna fikk lov til å slappe litt før
voksene. Mamma og pappa var trøtte
og hadde mange sør. Mest på ryggen,
jeg var så trøtt at jeg sovnet rett ut
maten. Maten var bare en halv skive tort brett
og ikke mer. Jeg skulle egentlig legge
Marie og Teo. Men jeg var allfor trøtt.
Det siste jeg hørte før jeg sovnet var
at mamma sa: Vi må tidligere opp i
morgen. Så neste dag da jeg våknet
og foreldrene mine ikke var der
visste jeg at de allerede var ute
og slavarbeidet. Når jeg så ut
gjennom vinduet og så etter Mamma og
Pappa så jeg at en gammel israelitt
ble dratt inn i et fengsel. Jeg visste at
Man ikke fikk Mat i fengsel. Men jeg

visste også at jeg ikke kunne
gjøre noe. Hvis jeg gjorde noe
ville de gjort det samme, mot
meg som mot den gamle israe-
litter. og det ville jeg selvfølgelig ikke.
Jeg likte ikke å se noen bli behandlet
slunt eller vordt. Jeg likte heller ikke å
se at jødene river opp kjerne. Ingen
abrisraelitterne hadde sko og jeg visste at
det gikk vondt å gå barbeint på steiner
og ha tunge ting på ryggen som trykker
fottene med knærne mot steinene. Det
hadde vært fint om farosen hadde gått
atle israelitterne minst et par sko var. En
dag så Moses (En israelitt) en brønnefull
kornesk. Men busken brant ikke opp.
Moses lurte på hvorfor den ikke brant
opp. Da hørte Moses en stemme som sa:
Du Moses skal følge israelitterne ut fra

Slavearbeid i Egypt. Men sa Moses. Send en
annet. Men stemmen sa: Du skal ta med
deg broren din. Gaa til farao og si
at din herre har sagt at de far ga! Moses
gjorde som gud sa og sammen med Aaron
gikk han til farao! Moses sa til
israelittene ga. Men har sagt at de kanga?
Min herre sa Moses. Da ble farao sint og
sa jeg er herren. Du skal hore på meg!
Men da sa Moses. Ni. La dem ga. og sa sandte
gud forsker og merke av Mause Mygg. Da sa
farao la dem ga. Moses sa til gud at
han skulle gjorne plagene og det gjorde gud.
Men sa ombestemte farao sa og sa. Na
Jeg mente ikke det jeg sa. Da ble gud sint
og sandte mygg, gresshopper, svermer og kyll og
kyll. Da sa farao igjen la dem ga. og
Gud tok vekk plagene. Men farao sa
igen: Jeg mente ikke det jeg sa!

Da ble Gind så sint at han sendte
bryggest, bytter, alle første pøtles dødvær
at vannet i riden ble til blod. Til
slutt sei faras at hvis han tror best
plagene så skulle de pågå. Israeltittene
skjendte seg i jukke jeg var også med.